

ועין חתמה יהו"ע ויהו"ת, ויהו"ת הוא שנמשך מבחי' יהו"ת, דה"ע הוא בחי' יהו"ע. דהנה יהו"ע הוא בהאר שיהא בבחי' דביקות באר"ס המאציל הי"ז בחי' יהו"ע וע"י הגילוי אור דאצ"י נמשך אור האלקי גם בכי"ע שגם בנבראים הי"ז נרגש האור האלקי ויהי' ביטול היש לאין כו'. ובע"ז שלי"ח פ"ח דבנימין הוא בחי' רוחא דשביק בגוהו כו'. דהנה עיקר הבה ויכולת העלאת מ"ן דהמקבל שהמקבל הוא בהשפעה של המשפיע במקורו זהו מהשפע שנושפע לו מהמשפיע, דע"י בהשפעה נפלאה להתכלל במקורו זהו המשפיע שנושפע לו מהמשפיע, דע"י רשימו אצל המקבל וע"ז הוא משוקת המקבל אל המשפיע, דכל דבר חוזר אל מקורו וע"כ הרשימו גורם משוקת המקבל אל המשפיע כו'. והנה בחי' צדיק החתול שבא נמשך מבחי' צדיק עליון כו', וכמ"ש המק"מ ויצא דקמ"ה ע"א דבנימין שרשו מבחי' יוסף כו'. והענין הוא דהנה יש כמה מיני העלאת מ"ן, שיש העלאת מ"ן של המקבל מצ"ע וכמ"ש הוא אישך משוקת מצ"ע כו'. וכד"כ הי"ז העלאת מ"ן מהבנימין שאנו מבררים למטה, דהה כל עבודת האדם למטה לברר כדוריים וע"ז הוא ירדת הנשמה למטה לברר את האור ונהי"ב וכל הדברים המתנוגגים והנצוצות המתבררים עולים ונוללים בבחי' מל' ונעשה העלאת מ"ן דמל', והעלאת מ"ן עם היות שוהו מדרי' גבה מצ"ע שוהו זהו מניצוצות דהנה שלמלה מהתיקון וכמ"ש בהבאר דא ישיר ישראל עלי באר, ושם שוהו מבחי' חכ' דהנה ובהו גם מבחי' כתר דהנה כו'. מ"מ במדרי' הגילוי יש העלאת מ"ן גדול מזה והוא העלאת מ"ן שע"י הבנים וכמ"ש הפעם יוכלני אשכי כי ילדתי לו ששה בנים כו'. כי בהעלאת מ"ן דבנים יש ג"כ כח האב ומשו"ז הי"ז גדול מהעלאת מ"ן של המקבל מצ"ע כו'. וי"ל שוהו מדות אהו"ר דנה"א, דהנשמה שרשה מבחי' ז"א אור ודוע לצ"ע כו' ובפרטיות יש נשמות שעיקרן מבחי' ז"א ויש שעיקרן מבחי' מל', ומי"מ גם אותן שמבחי' ז"א באין בעיקרן מבחי' מל', מל' וגם הנשמות דמל' שרשו מבחי' ז"א, וכמא' כל נשמתו היה קיימן בדיוקנאה קמ"י מלכא קדישא בחי' ז"א כו'. ע"כ העלאת מ"ן דאהו"ר הי"ז העלאת מ"ן שע"י הבנים כו'. גם י"ל שוהו התנוגג המעשים ע"י הבנימין דנהי"ב כו' ולמלה גם מזה הוא העלאת מ"ן דרוחא דשדי בגוהו שוהו מבחי' המשפיע לכד העלאת מ"ן דבנים יש בוהו גם מזה האם ומאדרי"ל לובן מן האב אודם מן האם כו', משא"כ רוחא דשדי בגוהו הי"ז רק מן המשפיע לכד כו' ועו"ז הלא אנכי טוב ל' מעשרה בנים דהיינו ההעלאת מ"ן דכח המשפיע שבגוהו זהו טוב מהעלאת מ"ן דבנים כו'. ואו' אנכי ולא אני היינו אנכי מי שאנכי בחי' א"ס סתימו דכל סתימו כו', וכמ"ש בלקי"ת בהב"י דוכל בניד דמשם הוא שרש הוה רוחא דשביק בגוהו כו'. והענין הוא דהנה בע"ז שם א"י דרוחא דשדי בגוהו הו"ע עשיית הכלי דאין אשה כורחת בריית אלא למי שעשאה כלי, הנה זהו בחי' ההוא רוחא דשדי בגוהו שוהו בחי' הכלי כו'. ויובן זה ע"מ, דהנה יש

ס פ ר ה מ א ר י מ — פ ר " ר
 ס פ ר ה מ א ר י מ — פ ר " ר
 ס פ ר ה מ א ר י מ — פ ר " ר

אבא שדוחה את החיצונים וקניד הוא בחי' עתיק שהוא ל' זקנה כו', ומשם נמשך שגם הא"מ יארל בפנימי כו'. והנה מאי מברך אב"י להדליק נ"ח דתכלית ענין מצות דרבנו הוא לדחות הרע, דחכמים עיני העדה המשיכו בחי' אור אבא שדוחה את החיצונים כו', וע"י דחיות הרע נמשך עיקר האור בחי' הא"מ, רק שבמצות דרבנו הוא שמאיר בבחי' פנימיות, והיינו מפני ששרש ההמשכה הוא מבחי' נחל עדינד בחי' עדן סתימאה בחי' עצמות א"ס כו'. והנה שאל אביד בחי' אור אבא ויגדד זקניד בחי' עתיק ויאמרו לך כו'.

בס"ד ש"פ ויגש, פר"ת

וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא באמ"צ וכאיק כנען כו' ויבא יוסף את הכסף ביתח פרעו, וע"ל מה"ע לקיטת הכסף שמוסר בתורה שלטת יוסף את כל הכסף מאמ"צ כו' ושחביא ביתח פרעה כו', ולהבין זה צ"ל החלה ענין הויכוח שבין יוסף ויחזקה אודות בנימין שיהודה טען לא יוכל הנער לעצוב את אביו ורצה שיהי' אצל יעקב דומא, ויוסף רצה דוקא להעלותו אליו כו'. והוא"ע שהשמעין יוסף את הגביע הכסף באמתחת בנימין ועי"ז רצה להעלותו אליו כו'. והענין הוא דיוסף נב" צדיק שלא הי' בו חטא כלל ובנימין נב" ובנימין שניהם נב" צדיקים יוסף נב" צדיק שלא הי' בו חטא כלל ובנימין נב" צדיק שגבין שניהם אחים שה"ע למען אחי ורעי שוהו בחי' צדיקי, דהשבתים הי' בהם חטא דמכירת יוסף והיו כמדרי' בע"ז וע"א אמצאל בחוץ דקאי על בע"ז, ומי יתנד כאח לי קאי על יוסף ובנימין שהיו בבחי' צדיקים כו' וכמ"ש בלקי"ת על פסוק זה, ויוסף הוא צדיק וזוהו שוהו בחי' צדיקי, דהשבתים הוא בחי' יסוד וכמ"ש וצדיק יסוד עולם, והוא בחי' התקשרות והחברות כו', וצ"ע הוא התקשרות המשפיע בהמקבל וכמ"ש באה"ק סי' ט"ז ד"ה להבין משל ומלצ"ת, ע"מ האב שמקשר שכלו בשכל הבן בשעה שהוא לומד עמו שרוצה שיבין בנו כו' שע"י החשק והמענוג שיבין בנו מתרבה השפע, דכל מה שהחשק והמענוג ביותר מתרבה ומתגדל השפע ביותר כו', וכמ"כ הוא למעלה שוהו בחי' עונג העליון בהמשכה וגילוי אוא"ס מלמעלה וכמ"ש כי כל בשמים ובארץ דאחיד בשמאי ובארעא כו', וצ"ת הוא התקשרות מלמעלה והיינו משוקת הנבראים ליכלל במקורם אוא"ס ב"ה וכמ"ש ואל אישך משוקת שוהו בחי' צ"ת התקשרות המקבל בהמשפיע כו', ועו"ז עיני הי' אל צדיקים לי רבים כו' צדיקים צדיק עליון וצדיק תחתון, ועיני הן ב' העינים עין עילאה

דרוחא דשרי בגוהו הוא מבחי' אכרי בחי' א"ס סדכ"ס בחי' רד"לא בחי' והנה בגוהו הוא בחי' הוהא רוחא דשרי בגוהו דבגוהו נולד במס"ע של רחל וכמ"ש ויהי בצאת נפשה בחי' הוהא רוחא דשרי יציאת הוהא רוחא שוהו נפשה שוהא הכלי שלה בחי' והוהו שיוסוף רצה שיהי' אצלו היינו שיהי' נכלל בו ויהוהו רצה שיהי' אצל יעקב ורוך דהנה קו האמצעי הוא דתי' ויעקב הוא בחי' הועת והיינו יסוד שוהו דתי' אור וכלי וקיום היסוד בחי' אור וכלי שלו הוא מבחי' הועת בחי' דכיסוד יש בחי' אור וכלי והוא השפע הפנימיות והכלי הוא בחי' החיצונית שהוא כלי השפע. ויוסף הוא בחי' האור הפנימיות וכמ"ש כי בו וקונים הוא לו שהוא השפע דבחי' ח"ע וכן שקנה חכ' בחי' שוהו הוא בחי' הכלי החיצונית. והגם שבגוהו הוא בחי' כלי המקבל י"ל שוהו כמו שהמקבל נעשה בחי' משפיע בחי' והוהו חשב שיוסף שלט בו ח"ע אחריות החיצונים להיות במצרים להחיות עם רב חכ' וע"כ אמר לא יוכל הנה לעזוב את אבי כו', דכחלק בחי' אור וכלי חסוד בחי' ויוסף רצה שיהי' אצלו שרצה שיהי' נכלל בו וגם לחיותו בחי' האור הפנימי וצריך לבחי' הכלי החיצוניות ע"כ רצה להחיותו אילוי כו'.

ב) ולכ"פ יזכור מה שהשטן את בניע הכסף באמתות בנימין שוה ח"י עצה להחלות את בנימין אילוי. והנה גביע הכסף היה בחי' אהבה

הבאה מצד התענוג והשמחה, דכסף הוא מל' נסותו נכספה שוהו אהבה, וכסף סתם הוא בחי' אהבה הנמשכת כמות, וגביע הכסף הוא שנוצשה כלי לבחי' יין המשמה שוהו השמחה והענוג בהתבוננות בגדולת אוא"ס בחי' והי"ע עכ"ו את ה' בשמחה והתענוג על ה' מרוב כל כו' ולמעלה היא המשמה החשבה עתיק מקור התענוגים והתגלות עתיק הוא בנינה כו' והנה גילוי המשלה ממקור השכל הוא ע"י המשכת עתיק הוא בנינה כו' והנה גילוי שבמחה ששם משכן מקור השכל הוא המכריח את מקור השכל לכוון מהתעלים אל הגילוי, דמקור השכל הוא ע"י המשכת עתיק הוא בנינה כו' והנה גילוי המכריח לכוון ליד גילוי, והוא בחי' דעת התעלים המלוכש במח"ס כו', ולכן וכמ"ש בחי' דהחלצו. ולמעלה הוא דעת התעלים המלוכש במח"ס כו', ולכן כשנופל השכלה חדישה מתמלא עונג עד שמצאנו פניו, וכמו אבות פניו של ר"א כו', שוהו מבחי' הענג שעי"ז הוא גילוי המשלה כו', אך זהו בהשכלה עמוקה דצהרית פנים אין זה כסתם המשלה י"א בהשכלה גדולה מזה אבות פניו וכמו בתוספתא הוהא דהיינו שיהי' אצלו התחדשות גדולה מזה אבות פניו וכמ"ס בשכל הוא משכל עמוק שהוא התגלות מקור השכל כו', וכידוע בענין תארת פנים שבמחי' תיקון השביעי ואמת, שוהו גילוי בחי' מו"ס שמאיר בתרין תפוחין כו', וכמ"ס בחי' דאלה מסעי. אמנם התגלות התענוג הוא בחי' שמיני הענין באור ורוחב כו', והוהו שהתגלות עתיק הוא בנינה כו', והי"ע יין המשמה בחי' הענג שבהשגה כו', והגביע הוא הכלי לה' דבתגלות בחי' עתיק יש בחי' פנימיות וחיצונית, הפנימיות הוא הענג להתענג על חי' והחיצונית היא האהבה והדביקות שנוכח באוא"ס כו', והוא מבחי' חסד דעתי'.

כ"ה בגימטריא, ואוצ"ל: בחי' הועת.

שהוא חכ' מופלג שמשגיג של בטוב ואינו יכול להסביר השכל לולתו הקטן ממנו ויש שכל שכל יכול להשפיע ולהסביר לבעל שכל קטן, וסוית הדבר הוא דכרי להשפיע שכל אל הולת צריך ליקח רק חלק קטן מן השכל מה שישפיע אל הולת ולחלביטו בענינים ובהסברים שלא יהי' כמו שהוא אצלו, דכל השכל כמו שהוא יודע י"א שיקבל המקבל וגם לא יוכל לקבל כמו שהשכל הוא אצלו רק חלק ממנו יוכל להתקבל וג"ו כשכא באו"א מכמו שהוא אצלו, והוה בהכרח שיהי' ע"י הצמצום שמצמצם א"ע ומניח אור שכלו והשגתו העצמיות על הצד אי נמצא בו החלק שיוכל להשפיע ושיבוא בענינים שבערך המקבל כו', ולכן בעת המשפיע טורד בהשגותיו העצמיים לא יוכל להשפיע או כי לא נמצא בו כלל זה חלק הקטן שצריך להשפיע כו', והצמצום הוה והחמת עצמותו בכרי להשפיע זהו מדת היסוד ושרשו מבחי' חכ' דבינה רק על הדי אמתיות ויסוד אבא ארור עד יסוד ז"א דבינה היא בחי' מקבל ואידי דטרדי למיבלע לא פליט כו', והיינו כמו שהמשפיע טורד בהשגותיו העצמיים כו' משפיע כו', וגם שהחכ' היא בחי' יש להחזיל אהבי יש כו', אבל חכ' היא בחי' הצמצום והנחת עצמותו כו', אמנם החלחל החיותו כח הצמצום בהמשפיע נעשה בו בעת שיהי' הוא מקבל מהמשפיע שלו דהנה במקבלים יש ג"כ ב' מדרי', יש מי שיוכל לקבל ולקלוט ריבוי השפעת שכל ואין כלי שכלו נלאים לעולם, ויש שאינו יכול לקבל הרבה שכל בב"א כי ילאה כלי שכלו מלקבל ואין זה מצד פחיתות שכלו שוהו קטן מהבעל שכל האחר כי זה שהוא מקבל ה"ה משיג בטוב ואפשר עוד יותר מהאחר, רק שבכדי להיות כלי לקבל צריך לצמצם עצמו ולהניח כל השגתו וכל עניני מחשבתו העצמיים וכל כח שכלו יתן רק לשמוע ולקלוט מה ששומע כו', וכל שהצמצום וסילוק עצמותו הוא כיותר הוא פנוי יותר לקבל ריבוי השפעת שכל דכלי ייקו מחזיק כו', והוה דר"ז גם מאה תעניתא לישכח תלמוד בבלי, דמשום ההשגות דח"ב לא יהי' בכוחותו לקבל תי' דאין תורה כחורת א"י וע"כ גם כו' בכרי שיהי' כלי לקבל כו', וכח זה הוא ג"כ מהחכ' וכמ"ש וגם אמנה אוחזי בת אבי היא אך לא בת אמי והתי' לי לאשה, שבכדי שיהי' בחי' כלי לקבל הוא מבחי' חכ' דקא, דבינה היא בחי' יש חכ' בחי' ביטול כו' כו', והנה כללות הענין שהמקבל נעשה כלי לקבל הוא מצד החשוקה של המקבל אל המשפיע וההשפיע, והצמצום וסילוק עצמותו באמת הוא עלי' המשפיע אל המשפיע בהמשפיע, ואינו דומה כמו צמצום דהמשפיע להשפיע שוהו באמת צמצום ושלותו שמשפיל עצמו בחלק קטן כו' כמ"ל אבל צמצום המקבל באמת הוא עלי' דדביקות שלו בהמשפיע ובהשפעת כו', והוה דעשיית הכלי הוא הרוחא דשרי בגוהו כו', וכי בפע"ח שער קשת"מ"ט דעשיית הכלי דכנס"י הוא מרל"א, וע"ז מקדש אר' כווננו ידיר, דככדי להיות בחי' מקדש וכמ"ש ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם כלי לאלקות הוא שנומשך מלמעלה והוא מבחי' רד"לא להיות דרד"לא הוא בחי' אין שו"ע לא ידע כו' נמשך משם כח הביטול להיות בבחי' כלי לקבל כו', והגם שוהו רק ביטול היש הנה הוא בחי' ביטול היש שבבחי' כלי לביטול אמתו כו', והוה הלא אנכי טוב לך מעשרה בניס

היש שבבחי' כלי לביטול אמתו כו', והוה הלא אנכי טוב לך מעשרה בניס

יהודה אתה יודוך אחיך יודך בערוף אויבך ישחתוך לך בני אביך. וצ"ל
מה אמרו אחיך יודוך אחיך. דלכאוי הגליל יהודה יודוך אחיך ותי'
אתה לכאי מיתומי. ומהו השייכות דיוודך אחיך למ"ש אח"כ יודך בערוף אויבך.
דלכאי הם ענינים שונים גם צ"ל מש"א ישחתוך לך בני אביך מפני מה אינו
אומר אחיך כמש"א קודם יודוך אחיך ולמה אמר כאן בני אביך כו'. והנה
יהודה הוא ל הודאש וכמ"ש הפעם אודה את ה' ולכן כללות בנימי ונקי כשם
יהודה וכמ"ש איש יהודי ה' בשושן הבריה כו' ה' משבט בנימין ונקי כשם
יהודי. וכמ"ד א"י אינו אמר לאובני אנה שמעוני אנה אלא יהודי אנה.
והיינו מפני שיהודה ה"ע ההודאש הוא יש בכא"י מישראל ע"כ נקי כולם
ע"ש יהודה כו'. אמנם מ"ש הפעם אודה את ה' היינו שאחר לידת התמלוח
בתי ראובן שמעון ולוי איך הוא בתי יהודה כו'. והענין הוא דהנה ראובן
הוא ראו כן בן הוא בתי אובה. והיינו אהבה כהנה מבתי הרא"י. דהנה ראובן
הוא המקרבות בדרך חובה וכמ"ש בכתובה בהנה בראשיה ראתי אבותיכם
שזהו האהבה שחובב את אבותינו כו'. וכן הרא"י במקדש שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורד שחובב את אבותינו כו'. והנה הרא"י בראשיה ראתי אבותיכם
ה' וזהו מלמלמ"ש וכמ"כ מלמלמ"ע מנשי' להקב"ה האהבה שפגע הרא"י
היא אהבה יתירה בהקטבות והביקות גדולה. וענין הרא"י למה הוא כמ"ש
בזהו האהבה ביקורי' דמלכא. והנה הרא"י מדר' ע"ינהו היא רק במדר' כ"א
הנבאיים וכמ"ש וראו את אר' כו'. הנה אין הוונה רא"י חושיות ממש כ"א
ראיית השכל וכמ"ש בזהו בעין השכל דבלבד אחיך כולא כו'. וצ"ל הוא מדר'
גבוה ומ"ש וכול לוייתו בהתבוננתו אצלו כאלו רואה כו'. והוא שיתבונן ויעניק
דעתו באלקות עד שיהאנה אצלו כאלו רואה כו'. ומהו השכל בשלשה
דברים ואין אהבה בא ליד עבירה עד מאן באה כו' דאי השכל הוא התאמתות
אמונה שירעם את האמונה שיהי' דעת בהאמונה. דהנה ישראל הם מאמינים
בני מאמינים בבריהא התחתית יש מאן ובה' אחד באמונה פשוטה מה שלאו
תכתי המקור להשיג שכלם וקצר מצע שכלם להשיג אפס קצהו ה"י יסוד
פשוט ואמונה קבוע וחלוטה בלב כמ"א מישראל וא"צ לשום אות ומפני כולל
וסיבה תוקף האמונה הוא משיש דמוליליהו חיי וכמ"ד ל"ל אע"ג דאינו לא חיי
היינו הנשמה שבגוף. מוליייהו היא שרש ומקור הנשמה חיי. בבתי רא"י כמ"ש
שרואה את הגולד מאין ליש. וא"ד שהכל בכל ומיוחד בתכלית כו'. והוא בבתי
רא"י לא בהשגה כ"י הוא למע' מהשגה גם מהשגת בתי' מול דנשמה רק בבתי'
אמונה. והיא באמונה דעצם הנשמה מתנוצץ בנשמה בנשמה שבא בה בבתי'
אמונה זו מהשגה אל הגילוי במחוי וחבונתו עד שיהי' אצלו בהתאמתות כאלו רואה.
שהרי אין דבר עושה א"ע ובאשר רואין מציאות אל האין האלקי. וכמו שרואה האדם
אין אלקי המתווה אותו. והוא בכל בתכלית אל האין האלקי. והוא שרואה האדם
ביסול הנשמי אל הרוחני שהגוף בכל אל הנפש ונגרד אחיזי חיי נראה ונגלה

והנה ראובן הוא ל הודאש וכמ"ש הפעם אודה את ה' ולכן כללות בנימי ונקי כשם
יהודה וכמ"ש איש יהודי ה' בשושן הבריה כו' ה' משבט בנימין ונקי כשם
יהודי. וכמ"ד א"י אינו אמר לאובני אנה שמעוני אנה אלא יהודי אנה.
והיינו מפני שיהודה ה"ע ההודאש הוא יש בכא"י מישראל ע"כ נקי כולם
ע"ש יהודה כו'. אמנם מ"ש הפעם אודה את ה' היינו שאחר לידת התמלוח
בתי ראובן שמעון ולוי איך הוא בתי יהודה כו'. והענין הוא דהנה ראובן
הוא ראו כן בן הוא בתי אובה. והיינו אהבה כהנה מבתי הרא"י. דהנה ראובן
הוא המקרבות בדרך חובה וכמ"ש בכתובה בהנה בראשיה ראתי אבותיכם
שזהו האהבה שחובב את אבותינו כו'. וכן הרא"י במקדש שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורד שחובב את אבותינו כו'. והנה הרא"י בראשיה ראתי אבותיכם
ה' וזהו מלמלמ"ש וכמ"כ מלמלמ"ע מנשי' להקב"ה האהבה שפגע הרא"י
היא אהבה יתירה בהקטבות והביקות גדולה. וענין הרא"י למה הוא כמ"ש
בזהו האהבה ביקורי' דמלכא. והנה הרא"י מדר' ע"ינהו היא רק במדר' כ"א
הנבאיים וכמ"ש וראו את אר' כו'. הנה אין הוונה רא"י חושיות ממש כ"א
ראיית השכל וכמ"ש בזהו בעין השכל דבלבד אחיך כולא כו'. וצ"ל הוא מדר'
גבוה ומ"ש וכול לוייתו בהתבוננתו אצלו כאלו רואה כו'. והוא שיתבונן ויעניק
דעתו באלקות עד שיהאנה אצלו כאלו רואה כו'. ומהו השכל בשלשה
דברים ואין אהבה בא ליד עבירה עד מאן באה כו' דאי השכל הוא התאמתות
אמונה שירעם את האמונה שיהי' דעת בהאמונה. דהנה ישראל הם מאמינים
בני מאמינים בבריהא התחתית יש מאן ובה' אחד באמונה פשוטה מה שלאו
תכתי המקור להשיג שכלם וקצר מצע שכלם להשיג אפס קצהו ה"י יסוד
פשוט ואמונה קבוע וחלוטה בלב כמ"א מישראל וא"צ לשום אות ומפני כולל
וסיבה תוקף האמונה הוא משיש דמוליליהו חיי וכמ"ד ל"ל אע"ג דאינו לא חיי
היינו הנשמה שבגוף. מוליייהו היא שרש ומקור הנשמה חיי. בבתי רא"י כמ"ש
שרואה את הגולד מאין ליש. וא"ד שהכל בכל ומיוחד בתכלית כו'. והוא בבתי
רא"י לא בהשגה כ"י הוא למע' מהשגה גם מהשגת בתי' מול דנשמה רק בבתי'
אמונה. והיא באמונה דעצם הנשמה מתנוצץ בנשמה בנשמה שבא בה בבתי'
אמונה זו מהשגה אל הגילוי במחוי וחבונתו עד שיהי' אצלו בהתאמתות כאלו רואה.
שהרי אין דבר עושה א"ע ובאשר רואין מציאות אל האין האלקי. וכמו שרואה האדם
אין אלקי המתווה אותו. והוא בכל בתכלית אל האין האלקי. והוא שרואה האדם
ביסול הנשמי אל הרוחני שהגוף בכל אל הנפש ונגרד אחיזי חיי נראה ונגלה

ול' הוא למשיען של ישראל, דמשה הוא בתי' חיי ורצה להתחכם אליו
בד"ס דק"ל. וכללות השעבוד ה' בדרך ערומותיות שהצריים אותם וכמ"ד ל'.
ויוסף ע"י הגביע הכסף שזהו גילוי בתי' מו"ס חסיר הערומותיות וביור וליקט
הנמצאות שבהם. והוא שלקח מהם הכסף ובהלמם וכל קנינם שזהו בירור
הנמצאות ונתנו לו הכל ברצונם הטוב ואמרו החיינו כי לכל אותם בלום
עד שנתנו לו הכל. כי יוסף הוא בבתי' החסדים שהשפיע לכל, אך בזה ה' הערומה
שיתנו לו הנמצאות ברצונם הטוב כו'. והוא ונתנם החמשיית לפרעה וארבע
היודות יהי' לכם, דאבות ברצונם הטוב חן ה' פרצופים שמהותם עד המל' והחמשיית
הוא פריצת החמשיי בתי' הכתר דפרעה החיות החיות שמשם הוא
הנמצאות שהעלם והסתיר כו' כנ"ל. ויוסף הצדיק בירר וליקט הכל
וע"ז המשיר גילוי בתי' פריצת החמשיי כו'. והנה בהבירור דמצרים בהעשרה
ההמשכות שהמשיך משה במ"צ ובקרי"ס כו'. והנה בהבירור דמצרים בהעשרה
מכות ה' בדרך מלחמה. אמנם זה ה' כאשר קדם יוסף ליקח מהם ברצונם
הטוב. דמצרים ה' קלי' קשה ביותר וכמ"ד ל' דכל עבד הבא לשם לא יצא
משם לעולם. והיינו שהי' העלם הסתר ביותר, וע"כ המלחמה לא ה' מועיל
ליקח מהם הנמצאות כ"א ע"י שיוסף לקח מהם הנמצאות בדרך ערומה שנתנו
לו ברצונם הטוב איך ה' יכול להיות הבירור בדרך מלחמה כו'. והוא וליקט יוסף את כל
יבשת כו' שבירר וחסיר ערומותיות נחש הקדמוני כו'. והוא וליקט יוסף את כל
הכסף שלקח בתי' נצוצי החסדים. והנה בימי שלמה אין כסף נחשב למאמה
רק זהב ה' חשוב בעיניו השלח להרשיש להביא זהב כו'. והוא בתי' אהבה
כרשפי' אש שהיא כמקלית הזהב על הכסף כו'. וכסף הוא בתי' אהבה כמים
לא ה' נחשב אצלו מפני דבימי שלמה קיימא סוהרא באשלמותו כו' לכן
לא ה' אהבה כמים נחשב בעיניו כו' (כ"ל דאהבה כמים היא בתי' חסד
ד"א ולהיות דקיימא סוהרא באשלמותו דשוין בקומתו שגם המל' מקבלת מבתי'
הכינה לכן לא ה' אהבה כמים נחשב אצלו (וע"כ בע"כ דבימי שלמה ה' במדר'
ה' וליקט יוסף את הכסף דוקא. ובי"כ היו הכירוויים שילו בתי' נצוצי החסדים
בטי' בפסד"ז ע"פ תהלתו בקול חסדים. והוא שלקט כל הכסף הביא ביה
בכל משך זמן הגלות שהי' להם קיום בגלות ושיבירו בירוריים כסח החסדים
הוא וליקט יוסף את כל הכסף. דיוסף המשיר גילוי בתי' נצוצי החסדים
במ"ס וע"ז חסיר ערומותיות החש דקלי' מצרים וביור מהם הנמצאות כו'.
והוא שלקט כל הכסף בתי' נצוצי החסדים כל הקטן אשר הם שוכרים י"ל
שהו בתי' הערמה שע"ז לקח מהם הנמצאות ברצונם הטוב כו' כנ"ל. והביא כ"י
ביחה פרעה ביהא דאתפריעו כ"י כל נהרין עילאן כו'.